

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.8.2007
KOM(2007) 461 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

**OVERBLIK OVER TREDJELANDES
HANDELSBESKYTTELSESFORANSTALTNINGER OVER FOR FÆLLESSKABET
(STATISTIK FREM TIL 31. DECEMBER 2006, MEN KOMMENTARERNE
VEDRØRENDE SAGERNE SAMT TEKSTEN ER OPDATERET I APRIL 2007)**

{SEC(2007) 1057}

1. INDLEDNING

I sidste årsberetning om overvågning af tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for Fællesskabet blev det understreget, at overvågningen er en vigtig del af Fællesskabets overordnede handelspolitik. Især blev behovet for at sikre, at tredjelande ikke anvender handelsbeskyttelsesinstrumenterne forkert, angivet som en af GD Handels prioriteringer, når det drejer sig om at forbedre markedsadgangen.

Som led i sin strategi for den europæiske konkurrenceevne har Kommissionen desuden lanceret en refleksionsproces (grønbogen) om sin egen anvendelse af handelsbeskyttelsesinstrumenterne. Kommissionens grøn bog sætter ikke spørgsmålstejn ved sådanne instrumenters grundlæggende værdi, men opfordrer offentligheden til at overveje, hvordan Fællesskabet bedst kan anvende dem i en foranderlig global samfundsøkonomisk kontekst.

Mens tredjelandes ret til at anvende handelsbeskyttelsesinstrumenter anerkendes, bør de i den forbindelse opfordres til også at overveje deres praksis og i nødvendigt omfang forbedre anvendelsen af instrumenterne. Faktisk fortsætter mange tredjelande med at anvende disse instrumenter på en måde, der alt for ofte fører til indførelse af foranstaltninger, som er af tvivlsom legitimitet.

Selv om der på visse områder er sket forbedringer, ses der stadig ukorrekt anvendelse af instrumenterne, især i forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger, og lave standarder i anvendelsen af alle tre instrumenter (antidumping-, -udlignings- og beskyttelsesforanstaltninger). Der er bl.a. tale om indledningskriterier af lav standard, manglende hensyn til de berørte parters rettigheder og mangelfuld analyse i forbindelse med skade og årsagssammenhæng. Kommissionen vil fortsat beskæftige sig med disse problemer for at minimere eventuelle handelsbeskyttelsesforanstaltningers negative følger for vore eksportører.

Som altid foregår vores overvågning af tredjelandes foranstaltninger på grundlag af de relevante WTO-aftaler. Selv om de pågældende lande ikke er medlem af WTO, anvendes disse internationale regler som benchmark ved vurdering af, hvorvidt undersøgelsesmyndighederne skaber og opretholder et rimeligt handelsklima. Det er også i kraft af vores stringente overholdelse af disse regler, at vi anerkender og accepterer landenes legitime ret til under visse omstændigheder at indføre handelsbeskyttelsesforanstaltninger.

Kommissionen administrerer disse instrumenter efter meget høj standard og vil fortsætte med at "eksportere" bedste praksis på området ved at intervenere i enkeltsager, levere teknisk bistand og være i dialog med vores handelspartnere på alle niveauer.

Denne beretning indeholder Europa-Kommissionens aktiviteter i 2006 i forbindelse med overvågning af tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger over for Fællesskabet og dets medlemsstater. For så vidt angår sager, der blev indledt før 2006, bør denne beretning sammenholdes med sidste årsberetning til Europa-Parlamentet, som indeholder kommentarer til visse sager frem til slutningen af september 2006. Nærværende beretning indeholder en ajourføring af udviklingen i sådanne sager.

2. GENERELLE TENDENSER

Ved udgangen af 2006 var der i alt 143 tilfælde af foranstaltninger mod Fællesskabet og dets medlemsstater, sammenlignet med 151 ved udgangen af 2005. Det er tredje år i træk, at antallet af foranstaltninger mod Fællesskabet er faldet. Faldet i 2006 skyldes, at der er truffet 27 nye foranstaltninger (midlertidige og endelige), mens 34 foranstaltninger er udløbet eller ophævet.

Af de 34 foranstaltninger, som er udløbet, vedrører 10 afslutning eller udløb af USA's foranstaltninger mod stålprodukter efter en række udløbsundersøgelser. Desuden faldt også antallet af foranstaltninger, der er indført af Indien (-6) og Argentina (-5), hvilket bidrog til det samlede fald. I forbindelse med disse to lande spillede Europa-Kommissionen en aktiv rolle, idet nogle af foranstaltningerne blev afsluttet efter WTO-konsultationer på Kommissionens foranledning.

Antallet af nye foranstaltninger indført i 2006 steg en smule i forhold til 2005, nemlig fra 25 til 27. Den væsentligste forskel mellem disse år udgjordes af en stigning i antallet af beskyttelsesforanstaltninger, som steg fra 10 i 2005 til 15 i 2006, dvs. over 50 %. Dette skyldes hovedsageligt en stigning i antallet af foranstaltninger indført af Tyrkiet.

Med hensyn til **fordelingen af de forskellige handelsbeskyttelsesinstrumenter** er tendensen den samme som for tidligere år, idet ca. to tredjedele af foranstaltningerne er antidumpingforanstaltninger. Mens antallet af udligningsforanstaltninger de seneste år har været faldende, er antallet af beskyttelsesforanstaltninger steget fra 24 i 2005 til 32 i 2006, hvilket er en stigning på 25 %. Denne stigning i anvendelsen af beskyttelsesforanstaltninger i alle tre kategorier (indledte sager, indførte foranstaltninger og opretholdte foranstaltninger) bekræfter den alarmerende udvikling, som blev konstateret sidste år, i anvendelsen af dette instrument. Dette skal selvfølgelig ses i lyset af, at beskyttelsesforanstaltninger indføres generelt, mens de to andre instrumenter er landespecifikke. Derfor vil en stigning i beskyttelsesforanstaltningerne på verdensplan uundgåeligt også implicere Fællesskabet, selv om den pågældende vare ikke eksporteres af Fællesskabet i nævneværdige mængder. Af denne grund fortsætter Kommissionen med at presse brugere af dette instrument til at blive mere varsom med anvendelsen og gøre deres yderste for at minimere den negative virkning ved enhver indført beskyttelsesforanstaltning. I den forbindelse har Europa-Kommissionen opnået forholdsvis gode resultater, som angivet nærmere nedenfor.

USA er stadig det **land**, som tegner sig for de fleste handelsbeskyttelsesinstrumenter mod Fællesskabet og dets medlemsstater med 29 opretholdte foranstaltninger, svarende til 20 % af det samlede antal. Dette til trods for, at et betydeligt antal af USA's foranstaltninger blev afsluttet eller udløb. Efter USA følger Indien (18 foranstaltninger), Kina (10 foranstaltninger), Brasilien (9 foranstaltninger) og Tyrkiet (8 foranstaltninger). Med undtagelse af sidstnævnte har alle disse lande i de seneste år hyppigt anvendt foranstaltninger. Tyrkiet rangerer blandt de hyppigste brugere af foranstaltninger mod Fællesskabet som følge af dets omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger. Faktisk rangerer det øverst for dette instrument med 5 nye beskyttelsesforanstaltninger i 2006.

Endelig bør det bemærkes, at antallet af **sager** indledt af **tredjelande**, som berører Fællesskabet, desværre steg fra 20 i 2005 til 28 i 2006. Inden for dette samlede antal blev antallet af nye antidumpingsager det samme som sidste år, nemlig 9. Der blev indledt 1 antisubsidie-sag mod ingen i 2005. Stigningen skyldes hovedsageligt antallet af indledte beskyttelsesforanstaltninger, 18 sammenlignet med 11 i 2005.

3. UDVIKLINGEN FORDELT PÅ DE ENKELTE LANDE

I dette afsnit angives de overordnede tendenser i tredjelandes handelsbeskyttelsesforanstaltninger. En beskrivelse af de vigtigste sager fra de enkelte tredjelande findes i bilaget.

3.1. USA

Ved udgangen af 2006 opretholdt USA i alt 29 handelsbeskyttelsesforanstaltninger mod import fra EU-lande. Langt størstedelen af disse er antidumpingforanstaltninger (24), mens der kun er 5 udligningsforanstaltninger. Til sammenligning var der i alt 39 foranstaltninger mod Fællesskabet ved udgangen af 2005, hvoraf 27 var antidumping- og 12 var udligningsforanstaltninger.

Tendensen fra de to sidste år fortsatte, idet der ikke blev indledt undersøgelser af eksportører fra Fællesskabet i 2006. På den anden side indledte USA forskellige udløbsundersøgelser, især vedrørende stålsektoren, og mange af disse undersøgelser blev afsluttet i 2006 med tilbagekaldelse af en række antidumping- og/eller udligningstoldforanstaltninger, som bl.a. vedrørte afkortede plader af stål, korrosionsbestandig stål og olierørledninger.

Endnu en gang fokuserede USA's handelsbeskyttelsesaktiviteter på WTO-tvistbilæggelsesprocedurerne, nemlig de procedurer, som vedrørte USA's praksis med "nulstilling" og gennemførelsen af "privatiseringssagen".

3.2. Indien og Pakistan

Indien er fortsat det land, der opretholder det næsthøjeste antal foranstaltninger over for Fællesskabet, nemlig 18 i alt. 6 foranstaltninger udløb eller blev afsluttet i 2006, mens der blev indført 2 nye foranstaltninger. Indien indledte kun 1 antidumpingsag, som omfattede tre EU-medlemsstater i 2006, sammenlignet med 2 i 2005. Det er tredje år i træk, at antallet af foranstaltninger indledt af Indien mod Fællesskabet falder.

Denne udvikling hilses velkommen set i lyset af, at Indien traditionelt har været en aktiv bruger af dette instrument. Et af de største problemer med hensyn til Indien i 2006 var, at det havde indledt en udløbsundersøgelse af en sag (Flexible Slabstock Polyol), som i 2004 havde været genstand for WTO-konsultationer, og som simpelthen forventedes at udløbe. Undersøgelsen er iværksat, og Kommissionen overvåger udviklingen.

Pakistan indledte ingen nye undersøgelser mod Fællesskabet i 2006 i modsætning til 2005, hvor der blev indledt 3 antidumpingsager. I 2006 fortsatte Pakistan imidlertid arbejdet med to af de sager, som blev indledt det foregående år, og som resulterede i indførelse af foranstaltninger mod myresyre og afslutning af undersøgelsen om hvidblik. Nærmere oplysninger om disse sager findes i beretningen for sidste år.

3.3. Kina

Ved udgangen af 2006 havde Kina indført 10 foranstaltninger over for Fællesskabet, set i forhold til 9 det foregående år. Der blev indført 2 nye foranstaltninger, mens 1 udløb.

Kina indledte kun 1 antidumpingsag mod Fællesskabet vedrørende kartoffelstivelse, mens der i 2005 blev indledt 3 sager. Overordnet var dets antidumpingaktiviteter betydeligt lavere end i 2005, hvor Kina i det sidste halvår var det land, som indledte flest sager på WTO-plan.

I 2006 stod det klart, at Kinas dårlige resultater med hensyn til afgivelse af utilstrækkelige oplysninger og manglende gennemsigtighed i de afgivne oplysninger faktisk er et systemrelateret problem. Kommissionen har gentagne gange påpeget dette problem over for kineserne, både i forbindelse med de enkelte sager og ved bilaterale kontakter. Kommissionen vil fortsat lægge pres på de kinesiske myndigheder og især Bureau of Industry Injury for at forbedre og standardisere deres praksis for afgivelse af oplysninger og således sikre fuld overholdelse af de berørte parters ret til at forsvare sig.

3.4. Latinamerika

Antallet af foranstaltning indført af latinamerikanske lande faldt i 2006 sammenlignet med det foregående år. Dette skyldes et betydeligt fald i de foranstaltninger, der opretholdes af Argentina (-5 foranstaltninger), og et begrænset antal nye foranstaltninger.

Efter forholdsvis lav aktivitet blandt latinamerikanske lande i 2005, indledte de imidlertid 8 handelsbeskyttelsessager i 2006. Efter tre år, hvor Argentina ikke anvendte handelsbeskyttelsesinstrumenter over for Fællesskabet, blev der i 2006 indledt 3 antidumpingsager og 1 handelsbeskyttelsessag. De verserende sager har kun ringe økonomisk interesse for Fællesskabet. Mexico indledte 2 antidumpingsager mod visse medlemsstater, et fald i forhold til det foregående år. Chile og Panama indledte begge 1 handelsbeskyttelsessag, som i praksis stort set ingen betydning har for Fællesskabets eksportører.

3.5. Rusland og Ukraine

Antallet af foranstaltninger, der blev indført af disse to lande, steg, idet de begge indførte 2 nye foranstaltninger i 2006.

I løbet af 2006 indledte Rusland og Ukraine tilsammen i alt 5 handelsbeskyttelsesforanstaltninger i lighed med det foregående år. I 2006 var det imidlertid Ukraine, som indledte størstedelen af disse sager, mens det i 2005 var Rusland. Ukraine indførte to handelsbeskyttelsesforanstaltninger i 2006 vedrørende kuglelejer og natriumcarboxy methylcellulose. De har dog pga. foranstaltningernes sammensætning ingen betydning for EU-eksporten. De foranstaltninger, som Rusland havde indført, vedrørte lamper og stålrør.

3.6. Tyrkiet

Efter 2005, hvor Tyrkiet ikke indledte nogen handelsbeskyttelsessager mod Fællesskabet, blev de igen meget aktive på handelsbeskyttelsesområdet i 2006, idet de indledte i alt 5 sager. Alle 5 sager førte til indførelse af foranstaltninger i 2006. På grund af de omfattede varers forskellighed og de pågældende foranstaltningernes art, var virkningen i nogle tilfælde større end i andre.

3.7. Australien

Australien indledte 1 sag om udligningstold mod Fællesskabet i 2006 mod ingen i 2005. I beretningen for sidste år blev det nævnt, at Australien efter en udløbsundersøgelse havde afsluttet udligningstoldforanstaltningerne mod uaftappet brandy fra Frankrig. Der var ikke fundet nogen årsagssammenhæng mellem subsidiering og forvoldelse af skade for erhvervsgrenen i Australien. Derfor var det noget overraskende, at de australske myndigheder i juli 2006 indledte en ny udligningstoldundersøgelse mod uaftappet og aftappet brandy fra

Frankrig. Denne undersøgelse udmundede i indførelse af endelige foranstaltninger i marts 2007.

Selv om EF-erhvervsgrenen ikke samarbejdede, forfulgte Kommissionen sagen og afslørede nogle proceduremæssige mangler, især manglende afgivelse af oplysninger. Kommissionen fremsendte bemærkninger desangående til de australske myndigheder.

3.8. Tunesien

Den 16. juni 2006 indledte Tunesien for første gang 2 beskyttelsesundersøgelser vedrørende jernvarer (hardware) og glasvarer. I begge tilfælde var de ikke-fortrolige udgaver af de klager, som den tunesiske erhvervsgren, der anmodede om beskyttelsesforanstaltninger, havde indgivet, temmelig mangelfulde og udgjorde ikke tilstrækkelig begrundelse for indledning af en undersøgelse. Desuden var den række varer, som var omfattet af de to sager, alt for bred til at kunne behandles som samme vare. F.eks. omfattede glasvarer alle former for glasbeholdere til glasservice, mens undersøgelsen af hardware omfattede varer af så forskellig art som låse, vandhaner og jernfittings til møbler.

Kommissionen påpegede dette i forbindelse med en høring, som fandt sted i Tunis, og bad de tunesiske myndigheder om at undersøge de forskellige varetyper separat. Kommissionen vil fortsat overvåge disse undersøgelser og har anmodet om en fuldstændig og formålstjenlig fremlæggelse af resultaterne ved undersøgelsens afslutning.

4. VERSERENDE PROBLEMER

Gennem de seneste år har Kommissionen påpeget problemer, som fortsat er præger tredjelands handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Selv om vi måske ser forbedringer i nogle enkeltsager, er problemet overordnet set det samme, nemlig indledningskriterier af lav standard, utilstrækkelig analyse af spørgsmålet om skade og årsagssammenhæng og manglende respekt for de berørte parter ret til at forsvare sig. Af den omfattende retspraksis, som foreligger om disse sager, fremgår det, at der er tale om tilbagevendende problemer på verdensplan. Ud over disse vedholdende problemer bør også misbrug af beskyttelsesforanstaltninger føjes til listen, eftersom dette nu, jf. den oven for beskrevne tendens, er blevet et systemrelateret problem.

4.1. Indledningskriterier af lav standard

Ved enhver procedure er indledningsfasen naturligvis af stor betydning. Den starter en proces, som uanset om den fører til indførelse af foranstaltninger, har mange implikationer for de berørte parter. Indledningen af en procedure skaber i sagens natur et usikkert handelsklima og påvirker derfor den normale handel. Dertil kommer, at de erhvervsdrivende, der samarbejder ved proceduren, er nødt til at investere betydelige tids- og personalemæssige samt naturligvis finansielle ressourcer. Derfor er det afgørende, at brugere af handelsbeskyttelsesinstrumenter ikke indleder en sag, uden først at sikre sig, at der faktisk foreligger beviser, som berettiger dette. Kommissionens tjenestegrene vil fortsætte med at undersøge denne fase af tredjelands procedurer meget nøje og, såfremt det er relevant, fremsende bemærkninger til de undersøgende myndigheder.

4.2. Mangelfuld analyse af spørgsmålet om skade og årsagssammenhæng

I en stadig mere liberaliseret global økonomi skal erhvervsdrivende konkurrere på verdensplan og er nødt til at tilpasse sig for at forblive konkurrencedygtige. Manglende evne til at tilpasse sig kan ofte føre til anmodning om beskyttelse, hvor dette ikke nødvendigvis er berettiget. For at der kan indføres legitime handelsbeskyttelsesforanstaltninger, skal det først bevises, at skaden på den hjemlige erhvervsgren skyldes skadelig dumping eller subsidiering eller, for så vidt angår beskyttelsesforanstaltninger, en pludselig, omfattende og uforudset stigning i importen. Alt for ofte formår de undersøgende myndigheder imidlertid ikke at afgøre, om de problemer, som deres erhvervsgrene oplever, snarere skyldes andre faktorer end importen. Dette er muligvis en af de største svagheder i de handelsbeskyttelsesundersøgelser, som gennemføres af tredjelande.

4.3. De berørte parters ret til at forsvare sig

Som ved enhver retslig procedure er respekt for de berørte parters rettigheder afgørende for en retfærdig proces. Dette gælder især for handelsbeskyttelsesinstrumenter. Imidlertid overser mange lande gang på gang dette afgørende element, når de anvender deres handelsbeskyttelsesinstrumenter. Den mangelfulde kvalitet af de oplysninger, der afgives, og meget lav standard i forbindelse med oplysninger i ikke-fortrolige dokumenter, underminerer gentagne gange de berørte parters ret til at forsvare sig. Dette udgør endnu et stort problem, som er blevet påpeget i forbindelse med tredjelandes handelsbeskyttelsessager, og som der gøres en betydelig indsats på at rette op på. Problemet behandles også i grønbogen, hvor der sættes fokus på fire aspekter af Fællesskabets egen praksis, herunder rollen som høringskonsulent, offentlige høringer i forbindelse med beslutninger vedrørende markedsøkonomisk status, ensartede vilkår for adgang til oplysninger samt adgang til ikke-fortrolige dokumenter.

4.4. Omfattende brug af beskyttelsesforanstaltninger

I de seneste år er udviklingen gået mod et stigende antal nye beskyttelsesforanstaltninger, hvilket er bekymrende. Dette skyldes formentlig, at nogle lande betragter dette instrument som en let og hurtig foranstaltning mod import, fordi de i modsætning til antidumping eller antisubsidier ikke behøver at påvise illoyale elementer i handelsmønstret, men "kun" en stigning i importen, som truer med at forvolde skade. I den forbindelse anvendes sikkerhedsforanstaltninger af visse lande til at takle problemer, som normalt kunne løses ved hjælp af andre handelsbeskyttelsesinstrumenter, f.eks. antidumping- eller antisubsidieforanstaltninger. Det skyldes, at problemet i virkeligheden ofte er fremkaldt af lavprisimport fra bestemte lande og ikke af en generel og pludselig importstigning.

Dette er problematisk af to årsager: For det første er WTO's standarder for skade i forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger meget strengere end for de andre instrumenter - ofte overholder indførte beskyttelsesforanstaltninger ikke WTO-reglerne. For eksempel er standarden for skadeforvoldelse i forbindelse med beskyttelsesforanstaltninger (væsentlig skade) højere end for andre handelsbeskyttelsesinstrumenter (alvorlig skade), og det skal godtgøres, at (øget import) skyldes en uforudset udvikling. Kommissionen har ved gentagne lejligheder gjort opmærksom på denne manglende overholdelse af WTO-reglerne.

For det andet påvirkes EU-eksporten pga. instrumentets multilaterale art af beskyttelsesforanstaltningerne, selv når denne ikke er årsag til problemet, fordi foranstaltningerne anvendes generelt. Når der indledes beskyttelsesundersøgelser, er det

derfor ofte Kommissionens rolle at forsøge at minimere sådanne foranstaltningers følger for EU-eksporten.

5. DE VIGTIGSTE RESULTATER

Som nævnt i sidste årsberetning har Kommissionens overvågningsaktiviteter af sager indledt af tredjelande utvivlsomt haft betydning for antallet af indledte sager og opretholdte foranstaltninger over for Fællesskabet og dets medlemsstater, idet der er blevet færre af disse i løbet af årene.

Uden at gentage detaljerne, som findes i beretningen for sidste år, tæller de positive resultater bl.a. afslutningen af Ruslands beskyttelsesforanstaltninger vedrørende kemikalier, Pakistans antidumpingundersøgelse vedrørende hvidblik og Marokkos beskyttelsesforanstaltninger vedrørende keramiske fliser, som førte til, at der blev forhandlet høje kontingenter for Fællesskabets eksportører.

Yderligere positive resultater i 2006:

a) "Nulstilling" - tilbagekaldelse af foranstaltninger

Efter en tvistbilæggelse i WTO på Europa-Kommissionens foranledning gennemførte USA i april 2007, om end kun delvis, WTO-afgørelsen om nulstillingsmetoden. Omsider bar Europa-Kommissionens intensive samarbejdsindsats med eksportørerne og de berørte medlemsstater frugt. Faktisk har mange europæiske eksportører oplevet enten en total ophævelse eller en markant mindskelse af den anfægtede antidumpingtold: Mens foranstaltningerne i to (og formentlig endda tre) tilfælde er blevet fuldstændig ophævet, blev tolden i sager, der omfattede seks forskellige eksportører, ophævet og for ti andre eksportører blev den mindsket.

Desværre blev ikke alle problemerne løst ved denne gennemførelse, og Kommissionen tvinges til at overveje alle muligheder for at tilskynde USA til hurtigt at efterkomme afgørelsen, og desuden forfølge de andre verserende tvister, herunder en ny anmodning om etablering af et WTO-panel, hvis dette viser sig nødvendigt.

b) Afslutning af Indiens foranstaltninger

I løbet af 2005 indledte Indien, på EF-eksportørernes anmodning, undersøgelser af en række foranstaltninger, som var genstand for WTO-konsultationer. Mens flere af disse undersøgelser førte til afslutning af foranstaltningerne, appellerede Indiens indenlandske erhvervsgren en række af afslutningerne. I nogle tilfælde blev foranstaltningerne endda genindført, mens appellen blev behandlet af det indiske appeltribunal. Fællesskabet modsatte sig på det kraftigste denne udvikling og kunne med tilfredshed konstatere, at de fleste appeller i løbet af 2006 enten blev trukket tilbage af den indenlandske erhvervsgren eller afvist af de indiske domstole.

c) Afslutning af Argentinas foranstaltninger

Efter lange og vanskelige forhandlinger inden for rammerne af tvistbilæggelsesproceduren og efter, at Argentina indvilligede i at afslutte udligningstoldforanstaltningerne mod tre produkter (olivenolie, hvedegluten og ferskner på dåse), blev disse foranstaltninger endelig ophævet i

2006. Med hensyn til foranstaltningerne mod ferskner på dåse blev de bundne toldsatter imidlertid øget ved samme lejlighed for at kompensere for den bortfaldne udligningstold.

d) Handelsbeskyttelsesforanstaltningernes virkning

Som beskrevet ovenfor er antallet af opretholdte beskyttelsesforanstaltninger steget i de seneste år, hvilket er betænkeligt, idet EU-eksportørerne også påvirkes, selv om de ikke forårsager problemerne. I de tilfælde, hvor sådanne foranstaltninger ikke kunne undgås, har Kommissionen i vid udstrækning været i stand til at forsvare EU-eksportørernes interesser ved at fremme typer af foranstaltninger, som giver minimal påvirkning. Dette skete for eksempel i forbindelse med Tyrkiets (støvsugere og motorcykler) og Ukraines foranstaltninger (bomulds- og trikotagestoffer).

Selv om dette kan opfattes som et positivt resultat, efterlyser Kommissionen imidlertid stadig en mere forsigtig anvendelse af instrumentet, idet den insisterer på, at det kun bruges under ganske særlige omstændigheder, hvilket ville resultere i indførelsen langt færre beskyttelsesforanstaltninger.

6. KONKLUSIONER

I 2006 faldt antallet af foranstaltninger, der opretholdes mod Fællesskabet, for tredje år i træk. Dette er naturligvis en positiv udvikling for EU-eksportørerne, selv om det øgede antal nye undersøgelser i forhold til det foregående år indikerer, at handelsbeskyttelsesaktiviteterne muligvis vil stige på kort sigt.

Selv om der er registreret visse forbedringer i tredjelandes handelsbeskyttelsespraksis, forekommer de problemer, som tidligere er blevet påpeget, fortsat, og nye er kommet til.

Sideløbende med, at Kommissionen overvejer sin egen anvendelse heraf, fortsætter mange tredjelande med at anvende disse instrumenter på en tvivlsom måde, der nogle gange resulterer i foranstaltninger, som ikke er juridisk berettiget. Derfor er det afgjort nødvendigt, at Kommissionen fortsat overvåger tredjelandes aktioner for at sikre, at WTO-reglerne og de bilaterale regler overholdes og for at bistå og forsvare de berørte EF-erhvervsgrænes og medlemsstaters interesser og forsøge at mindske de økonomiske følger, som tredjelandes foranstaltninger har for eksportørerne.

Dette gøres gennem direkte intervention i specifikke sager, ved at påpege generelle systemrelaterede problemer inden for rammerne af både formelle og uformelle bilaterale kontakter med de pågældende lande, gennem drøftelser i de relevante udvalg under WTO samt ved fortsat at oplyse tredjelande om vores synspunkter og praksis med hensyn til brugen af handelsbeskyttelsesinstrumenter.

Denne metode har skabt positive resultater, og en række EU-eksportører har været afhængig af Kommissionens støtte og rådgivning. Derfor vil Fællesskabet fortsat yde en aktiv indsats mod misbrug af handelsbeskyttelsesforanstaltninger, fordi de betragtes som handelshindringer og en forhindring for konkurrenceevnen og for de europæiske eksportørers markedsadgang.